

Hornyák Zalán: Hazánk szent éneke

A Himnusz az, amit minden generáció ismer, tud a nagyszüleinktől kezdve egészen a kisiskolás gyerekekig. Ha álmunkból felkeltenek, akkor is tudjuk. Legalább az első versszakát. A magyarság, a mi identitásunk része. Azt már kiskoromban megtanultam, hogy szilveszterkor az év utolsó napján éjfélkor a himnuszt énekeljük, és állva tisztelgünk hazánknak, így kezdjük az új évet.

A Himnusz fohász Istenhez. Kölcseyt egy Rimay János vers ösztönözte megírására. Rengeteget kísérletezett a vers formájával. Először nem tartotta jó műnek, de végül 1823. január 22-én letisztázta. Először az Auróra folyóiratban jelent meg alcím nélkül 1829-ben. 1832-ben viszont már alcímmel jelent meg Kölcsey verseskötetében. 1844-ben Bartay András akkori Nemzeti Színház igazgató kezdeményezésére egy pályázat keretein belül került sor a megzenésítésére. Ez előtt ugyanis az osztrák császári himnuszt játszották hivatalos alkalmakkor, de mellette, mint a magyarság kifejezője gyakran felhangzott a Rákóczi-nóta vagy más néven a Rákóczi-induló is. Akkor még nem volt nekünk saját nemzeti énekünk. A bírálók közül volt, aki azt jósolta, hogy Erkel Ferenc zenéjével benyújtott pályamű a győztes ugyan, de nem fog elterjedni, mert nehéz énekelni. A valóság rácáfolt erre, mert júliusban mutatták be először, s egy hónap múlva 1844 augusztusában az Óbudai Hajógyárban már énekelték. Így indult el hódító útjára Kölcsey Himnusza Erkel zenéjével. A Himnuszt a magyarok közmegegyezése tette nemzeti imádsággá, azonban sokáig nem vált hivatalossá. Tulajdonképpen csak a Magyar Köztársaság alkotmányába 1989-ben bekerülve vált azzá. 1938-ban Dohnányi Ernő átdolgozta a zenitét. Szegény Kölcsey nem tudta meg, hogy nemzeti énekké vált műve. Még a megzenésítést sem élte meg, mivel 1838-ban elhunyt 48 évesen.

Jó néhány nemzet himnuszt hallottam különböző események során, de számomra a leghangzatosabb, a legmeghatóbb a magyar himnusz. Számos nemzetközi birkózó versenyen veszek részt. Mikor megszólal nemzetünk himnusza, egyből libabőrös leszek, és nagyot dobban a szívem. Ekkor már tudom, hogy miért fogok küzdeni. A hazámért, a csapatomért.

A Himnusz fontos, különleges ünnepélyes alkalmakkor kerül előadásra, iskolai évnyitón és évzárón, illetve megemlékezéseken. Gyakran közösen énekeljük énektanárunk vezényletével. Szerintem a Himnusz egy csodás mű, ami igazán megható és fenséges. Feldolgozza a több mint 1000 éves Kárpát-medencei múltunkat. Nem véletlen, hogy 1989 óta letisztázásának napján január 22-én ünnepeljük a magyar kultúra napját.